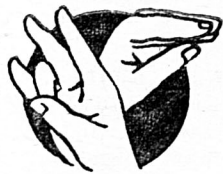

НАШЕ

ЖИТТЯ

Газета виходить

щотижня

з липня 1967 року

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 49 (335)

Субота, 15 грудня 1973 р.

Ціна 2 коп.

ХТО ПОПЕРЕДУ?

Виконання плану реалізації
продукції підприємствами
системи УТОГ

за одинадцять місяців

1973 р.

(в тисячах карбованців)

	План	Фактично	Процент виконання
Сумське	1033	1184	114,6
Одеське-1	695	719	109,1
Львівське-1	4246	4513	106,3
Ужгородське-2	2629	2796	106,3
Садгирське	2126	2258	106,2
Дрогобицьке	1012	1074	106,1
Івано-Франківське	5300	5623	106,1
Львівське-2	3053	3234	105,9
Полтавське-1	2974	3149	105,9
Харківське-1	1702	1788	105,1
Білоцерківське	2460	2578	104,8
Київське-3	550	574	104,4
Харківське-2	5880	6120	104,1
Полтавське-2	868	903	104,0
Одеське-2	2217	2305	103,9
Комунарське	1066	1107	103,8
Ждановське	1466	1519	103,6
Київське дослідне	4408	4564	103,5
Донецьке	2533	2670	103,4
Дніпродзержинське	2339	2418	103,4
Бродівське	1325	1369	103,3
Артемівське	2764	2849	103,1
Вінницьке	2277	2346	103,0
Єнакіївське	651	671	103,0
Херсонське	1625	1674	103,0
Лубенське	2084	2144	102,9
Слов'янське	1446	1488	102,9
Чернівецьке	1807	1859	102,9
Одеське-3	1970	2023	102,7
Ровенське	801	822	102,6
Черкаське	1163	1194	102,6
Конотопське	3610	3699	102,5
Лебединське	586	600	102,4
Дніпропетровське	2275	2331	102,4
Кіровоградське	1107	1134	102,4
Ужгородське-1	863	883	102,3
Сімферопольське	1364	1396	102,3
Ворошиловградське	4254	4349	102,2
Кам'янець-Подільське	2009	2048	101,9
Житомирське	3657	3709	101,4
Чернігівське	3419	3456	101,1
Запорізьке	3480	3518	101,0
Миколаївське	658	664	100,9
Київське-1	1153	1104	95,7
ВСЬОГО:	94905	98426	103,7

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

Київському науково-дослідному інституту отоларингології, Українському товариству глухих

З ініціативи члена-кореспондента Академії наук Української РСР, лауреата Ленінської премії, професора Олексія Сидоровича Коломійченка та Українського товариства глухих бригада лікарів Київського науково-дослідного інституту отоларингології, яку очолював науковий співробітник М. К. Козаренко, провела обстеження населення нашого району з метою виявлення хворих з порушенням слуху. В результаті проведеної роботи науковці інституту оздоровили, взяли на облік людей з порушенням слуху з тим, щоб провести слуховідтворюючі операції та протезування.

Оцінюючи великий вклад науковців інституту в оздоровлення трудящих нашого району, районний комітет КП України та виконком районної Ради депутатів трудящих висловлюють щире подяку шановному Олексію Сидоровичу Коломійченку, колективу лікарів, які проводили обстеження населення на чолі з т. Козаренко М. К., президії Центрального правління Українського товариства глухих та бажають вам, дорогі товариші, доброго здоров'я, великого щастя, творчих успіхів у практичній і науковій діяльності на благо нашої любимої Вітчизни.

Секретар районного комітету

КП України

Г. НАКОНЕШНИЙ.

Голова виконкому Шполянської

районної Ради депутатів

трудящих

А. ФАРЕНТИЙ.

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ПЕРЕГЛЯНУТО

Ритмічно працюють трикотажники Вінницького УВП, нарощуючи випуск продукції. Ось і в нинішньому році вони чимало зробили для того, щоб 1973—став вирішальним роком дев'ятої п'ятирічки. Щодня з конвеєра швейної дільниці сходять по 7,5—8 тисяч трикотажних виробів.

Колектив постійно дбає про якість вироблюваної продукції, про поліпшення її асортименту. Як і в попередні роки, підприємство не мало рекламцій і скарг на якість своєї продукції. У другому кварталі колектив освоїв випуск спортивних штанів з бавовняного полотна і вже реалізував понад 115 тисяч штук цих виробів.

Радісно на душі в кожного трудівника підприємства — взяті соціалістичні зобов'язання на нинішній рік — виконано. З цього приводу на УВП відбувся мітинг робітників, інженерно-технічних працівників і службовців підприємства.

Директор УВП Г. П. Громова у своєму виступі відзначила, що «суть і зміст змагання глибоко запали в душу і серце кожного трудівника підприємства. Тому все задумане нами перетворено в життя, накреслені трудові рубежі — взяті!».

Чудово працюють всі виробничі дільниці. Так, наприклад, на календарі фарбувальників — рахунок ведеться вереснем 1974, а ось фарбувальниця Ксенія Данькова і віджимниця Ганна Вознюк — працюють уже в рахунок січня 1975 року. Багатоверстатниці — в'язальниці Олімпіада Борецька і Віра Чулимівська працюють уже в рахунок вересня — жовтня 1974 року.

Ритмічно видає продукцію швейна дільниця. Тут хочеться відзначити бригаду швей, яку очолює член КПРС Ніна Нагорна. З місяця в місяць виконання змінних завдань становить 122—125 процентів. Передові робітниці дільниці Марія Гапійчук, Анастасія Микіцька, Людмила Грищенко, Катерина Тимчик, Софія Копняк, Зінаїда Твердохліб та інші уже трудяться в рахунок липня—серпня 1974 року.

На закінчення свого виступу Галина Пилипівна запропонувала взяти до кінця нинішнього року нові підвищені зобов'язання і прийняти зустрічний план на 1974 рік. Її пропозицію гаряче підтримали в своїх виступах закрійниця Ніна Добрянська, швея Марія Колун, в'язальниця Олімпіада Борецька, заступник директора по навчально-виховній роботі С. К. Балаюк та інші.

Збори вирішили взяти підвищені зобов'язання до кінця нинішнього року. Так, план по випуску валової продукції завершити на п'ять днів раніше — до 20 грудня і випустити понад завдання трикотажних виробів не на 40 тисяч карбованців, як намічалось, а на 80 тисяч. Річне завдання по реалізації завершити до 24 грудня, або на два дні раніше, ніж було намічено, і додатково продати виробів не на 40 тисяч, а на 70 тисяч карбованців.

Колектив переглянув свої зобов'язання і по інших показниках, зокрема, по одержанню надпланового прибутку, по підвищенню продуктивності праці. А трудівники закрійної і швейної дільниці зобов'язались випустити не менше 12 тисяч виробів за рахунок зекономленого полотна.

І. ШАПЕЄВ,

інженер-нормувальник Вінницького УВП.

Ударниця комуністичної праці, бригадир бригади по зачистці облою електроарматурного цеху Донецького УВП Ніна Федорівна Глушенко в останні дні третього вирішального не знижує темпів в роботі. Щодозмінні завдання виконує на 180 процентів.

На фото: Н. Ф. Глушенко.

Фото В. ЯКУБЕНКА.

ЗУСТРІЧНИЙ ПЛАН

До кінця третього року дев'ятої п'ятирічки залишилися лічені дні. Для трудівників учбово-виробничих підприємств нашого Товариства нинішній рік став роком самовідданої праці. Так, понад встановлене завдання за одинадцять місяців вироблено і реалізовано додаткової продукції більше як на чотири мільйони карбованців.

Оглядаючи зроблене, трудівники УВП докладають усіх зусиль до того, щоб з честю виконати взяті зобов'язання. Разом з тим, за прикладом московських підприємств, машинобудівників Ленінграда, Мінська, Свердловська, гірників Донбасу в колективах учбово-виробничих підприємств УТОГ йде розробка й прийняття зустрічних планів на 1974 рік. Завдання Центрального правління після широкого обговорення змінюють з урахуванням соціалістичних зобов'язань по збільшенню випуску продукції, підвищенню її якості, оновлення асортименту виробів, зниження їх собівартості та інших показників.

Зустрічний план на 1974 рік вже розроблено і прийнято колективом Київського дослідного підприємства. В наступному році обсяг виробництва збільшиться на цьому підприємстві у порівнянні з 1973 роком на 7,4 процента.

Прийняття зустрічних планів допомагає підвищити ефективність виробництва. У виграві і трудові колективи. Випускаючи додаткову продукцію, УВП Товариства тим самим збільшують фонди економічного стимулювання трудівників.

Щоб підвищити зацікавленість колективів у прийнятті і виконанні зустрічних планів на основі розгортання соціалістичного змагання і використання внутрішніх резервів виробництва, Державний Комітет Ради Міністрів СРСР по праці та заробітній платі і Президія ВЦРПС за погодженням з Держпланом СРСР і Міністерством фінансів СРСР внесли на 1973—1975 роки доповнення в «Типове положення про преміювання працівників промислових підприємств».

Тепер, якщо підприємство або виробниче об'єднання приймає й виконує зустрічний план по додатковому випуску продукції, перш за все за рахунок економії матеріальних ресурсів, по зростанню продуктивності праці та інших показників преміювання, які перевищують або перебувають на рівні завдань п'ятирічного плану на цей рік, то премії встановлюються й виплачуються в підвищених розмірах. Підвищення розмірів премій відбувається за рахунок відрахувань в зв'язку з прийняттям зустрічного плану.

На всіх підприємствах Товариства є чимало трудівників, які показують приклад самовідданої праці. Розповсюдити їх досвід, навчити інших працювати так само — завдання місцевих комітетів та первинних організацій УТОГ учбово-виробничих підприємств.

Ударну працю четвертого року п'ятирічки треба готувати вже сьогодні.

Редакція газети «Наше життя» просить читачів надсилати матеріали про зустрічні плани трудових колективів на четвертий рік п'ятирічки.

З початку третього року п'ятирічки колектив Ужгородського УВП-2 взяв ударні темпи роботи. 3 місяця в місяць підприємство працює ритмічно, нарощуючи випуск готової продукції.

Перевиконавши одинадцятимісячний план з реалізації готової продукції на 6,3 процента, швейники УВП-2 розгорнули змагання: до 20 грудня завершити річне завдання по всіх техніко-економічних показниках.

На фото: передовики соціалістичного змагання Валентина Руснак, Галина Войтюк, Марія Іванчик, Михайло Калинич, Олена Мендель та Ганна Турянська.

Фото З. ГРЕШКУЛИЧА.

Щороку у Львові проводиться обласний огляд стінних газет колективів Товариства. Цього року такий огляд, який нещодавно відбувся, був приурочений п'ятдесятиріччю Всесоюзної наради робкорів у Москві, яка відбулася 16—19 листопада 1923 року.

На обласний огляд було представлено 78 номерів стіннівок — по п'ять номерів від кожного відділу, культзакладу, УВП УТОГ і різні додатки (сатиричні, спортивні, молодіжні), стінгазети гуртожитків, бібліотек і дільниць.

На огляді були присутні редактори, керівники культзакладів, заступники директорів УВП, робкорівський актив, громадські фотографи й художники.

З результатом огляду познайомив присутніх завідувачий відділом листів обласної газети «Львівська правда» В. С. Розумний, який ось уже десять років підряд робить огляд стінної преси, допомагає глухим робкорам і редакторам стіннівок у їх творчому зростанні.

В. С. Розумний відзначив, що за останній рік стіннівки стали значно кращими, як за змістом їх заміток, так і за оформленням, вказав і на ще наявні в окремих стінгазетах недоліки.

Перші місця в конкурсі журі присудило стіннівці «За комуністичну працю» Львівського УВП-2 (редактор Т. Дмитрієва) — серед стіннівок виробничих колективів, а також стіннівці «Наше життя» Львівського Будинку культури — серед стінгазет культзакладів.

Після підведення підсумків огляду відбувся семінар редакторів стінгазет та робкорівського активу, на якому поділилися досвідом.

В своїй заключній бесіді на семінарі В. С. Розумний розповів присутнім про роль і завдання стінної преси в пропаганді передових методів праці, висвітленні соціалістичного змагання, прославленні кращих людей, ветеранів колективів, відображенні всіх важливих подій у діяльності організацій.

Сурдопедагог Дніпропетровської школи-інтернату Лідія Павлівна Маркушина проводить заняття по розвитку і слуховому сприйманню мови з ученицею Ірою Чередник.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

НА ВИСОКОМУ РІВНІ

Приємно завітати до читального залу і абонементу Івано-Франківського Будинку культури УТОГ. Зразкова чистота, порядок у усьому: від розміщення книжкового фонду до наочної пропаганди і рекомендації його в читальному залі — усе збуджує інтерес відвідувачів бібліотеки до книги.

Привертають увагу акуратно розміщені на пристінних стелажах і у вітринах книжкові виставки: «Економічна політика партії», «1973 рік — вирішальний рік п'ятирічки», «Науково-технічний прогрес на службі людства», «Релігія — опіум народу».

Всі вони містять відповідний матеріал, підібраний зі знанням справи.

Книгається в очі й краєзнавчий куточок «Люби і вивчай свій край» з розділами: «В сім'ї єдиній», «Герої Карпат», «Народні таланти Прикарпаття».

Багатий матеріал про союзи республіки зібраний в окремих художньо оформлених папках.

Тематичні альбоми, акуратні під-

шивки всіх періодичних видань, що їх одержує бібліотека, представлені на відкритих стелажах і стендах для вільного користування.

Розповсюдженню книги сприяють також систематичні випуски стіннівки «Голос читача». Всі номери її за поточний рік художньо завершені, багаті змістом, містять матеріали про життя і діяльність видатних письменників, яскраві розповіді про життя членів Українського товариства глухих, літературну творчість поетів УТОГ, відгуки читачів про прочитане.

Останнім часом почали набувати популярності читальні конференції.

Свідченням зростаючого рівня пропаганди художньої літератури була остання читальна конференція по обговоренню роману білоруського письменника І. Шамякіна «Снігові зми», проведена за рекомендацією науково-методичного кабінету клубної роботи УТОГ.

Івано-Франківці з відповідаль-

ністю підійшли до виконання завдання. Відвідувачі заздалегідь познайомилися із змістом книги, готуючись до виступів, активісти і підготовлені читачі уважно прочитали книгу, консультувалися у бібліотекаря Зіновія Гуменюка. Конференція була добре рекламована. Завдяки її проведенню були випущені фотомонтажі: «Ніхто не забутий, ніщо не забуте», «Жінка-героїня», «Молодь в боротьбі за мир». Розроблений бібліотекарем З. Гуменюком питальник до конференції націлював тих, хто мав обговорювати книгу, на розкриття ідейно-художніх позицій письменника. У день проведення конференції відчувалися злагода і тишина зв'язок всіх освітніх установ області. На читальну конференцію завітати директор вечірньої школи глухих П. Г. Анашкіна, викладачі школи, працівники обласного відділу УТОГ. І, хоч конференція проводилася в будній день, читальний зал бібліотеки був заповнений відвідувачами. Читачі обговорили актуальні питання з життя радянських людей. Особливо вдалося виступи постійних читачів бібліотеки, робітників УВП і підприємств державної промисловості Б. Федотова, М. Зверева, М. Семенюк та працівників облвідділу УТОГ і Будинку культури З. Гуменюка, О. Лебедевої, Р. П. Чухонцевої та інших.

Всі вони вдумливо проаналізували роман, зупинившись на рисах радянських людей, вартих наслідування. Всім присутнім стала зрозуміла хороша книга, її виховна цінність для підростаючого покоління і емоціональний вплив на читача.

М. МАРКОВСЬКА,
методист науково-методичного кабінету клубної роботи.

ТВОЄ МІСЦЕ В ЖИТТІ

як у дитинстві, вже втративши слух, відвідувала масову школу, як освоїла спеціальність швей-мотористки, а потім довірили їй керівну роботу на виробництві, про спорт та участь у міжнародних змаганнях з легкої атлетики. З гордістю заявила, що вона член КПРС, а товариші по роботі їй виявляють довір'я, неодноразово обираючи членом пленуму, президії обласного відділу УТОГ.

Ось виступає Лариса Василівна Оленяк, — комуністка, контролер готової продукції з УВП № 1, — наша відома артистка, грою якої у Народному самодіяльному театрі захоплюються не тільки наші львівські глядачі, але й товариші з інших міст України і братніх республік Радянського Союзу.

Розповіла про свою роботу, театр, про сім'ю. Вона висловила певність, що Люда Гачегова буде задоволена своїм життям, коли ближче познайомиться з колективом, зможе вчитися, наприклад, у Ленінградському реабілітаційному центрі.

Мене запросили поділитися свої-

ми думками про велику силу колективу, його вплив. Згадала про далекі роки, коли на Україні тільки починалася організація УТОГ, про Київський індустріально-економічний технікум інвалідів, в якому навчалася група глухих товаришів, які потім багато років вчили, виховували, молодь у різних містах республіки, допомагали їй набувати спеціальність, робили для неї життя цікавим, розгортаючи виховну, культурно-масову, спортивну роботу, залишаючи по собі слід у житті. Ім, цим старшим товаришам, було набагато важче. Нині для молоді у нашому Товаристві є всі умови для праці, навчання та розквіту талантів.

Виступали дівчата з обох Львівських УВП, розповідали про своє життя та його різноманітність, на їхнє місце виходили на трибуну робітники та робітниці державних підприємств Львова.

Було домовлено, що цей тематичний вечір має бути продовженим пізніше.

Л. АЛФІМОВА.

ЗУСТРІЧ ЧЕРЕЗ 10 РОКІВ

Курсова база УТОГ здійснила цікавий захід — організувала зустріч своїх колишніх вихованців дворічних курсів клубних працівників.

За дев'ять років відбулось шість випусків. Перший — в 1964 році, останній — в 1973.

На цьому тижні почав свою роботу семиденний семінар, учасники якого колишні курсанти. Багато з них закінчили вищі і середні учбові заклади, інші — продовжують вчитися.

На семінар прибули тридцять три чоловіки, які працюють на різних ділянках в УТОГ. Мета семінару — підвищення кваліфікації клубних працівників з метою піднесення виховної роботи і виконання виробничих завдань, які поставлені перед членами Товариства Комуністичною партією та урядом у четвертому році п'ятирічки.

Перед початком роботи семінару з вітальним словом до його учасників звернулася заступник голови президії ЦП УТОГ М. І. Неплюй, яка розповіла про завдання, що стоять перед клубними праців-

никами Товариства в наступному році п'ятирічки.

У порядку обміну досвідом роботи виступили В. Порянко, С. Вишнівська, Л. Мосцева, М. Майстренко та інші.

Цікавим і змістовним була промова викладача інституту культури імені О. Корнійчука В. Каракуліної, яка підсумувала виступи учасників семінару і дала цінні поради в їхній практичній роботі.

Програмою семінару передбачено ряд цікавих і актуальних лекцій з клубної роботи, з питань міжнародного положення, огляд радянської і зарубіжної літератури, ознайомлення з роботою Палацу культури Київського авіазаводу та Палацу культури УТОГ імені А. В. Луначарського.

В період семінару учасників познайомлять з практикою проведення масових ігор, вони відвідають концертні програми.

Семінар продовжує свою роботу.

І. САПОЖНИКОВ.

ТЕЛЕФОН ДЛЯ ГЛУХОНІМИХ

В Італії винайшли телефон для глухонімих. Назвали його «Фонморзе». Він являє собою оригінальну комбінацію із портативного телефону та апарату Морзе.

Розмовляючи між собою, глухонімі при користуванні апаратом «Монморзе» передають свої фрази азбукою Морзе, знаки якої тут же відновлюються на полосі тонкого і вузького паперу, яку «перечитує» другий глухонімих. Початок розмови глухонімих фіксує натискання кнопки, внаслідок чого засвічується сигнальна лампочка.

ЕКОНОМІЧНІ ЗНАННЯ — КОЖНОМУ

В ТІСНОМУ ЗВ'ЯЗКУ З ПРАКТИКОЮ

Колектив Київського дослідного підприємства велику увагу приділяє підвищенню якості продукції й економічній ефективності виробництва. Одним з джерел цієї творчої наснаги трудівників стало економічне навчання. В цій справі партійна організація підприємства вже нагородила чималий досвід.

У школі по вивченню економіки трудівники оволодівають навичками господарського розрахунку, економічного аналізу, вчать за-

своювати набуті знання в практичній роботі по використанню резервів. Звичайно, теми, які піднімають пропагандисти під час занять, складні, тому від їх ставлення до своїх обов'язків залежить і якість проведених занять.

Секретар партійної організації підприємства В. О. Пикітін говорить:

— Ми рішуче викоринемо прояви формалізму в навчанні, плануємо роботу школи так, щоб її заняття були тісно пов'язані з життям, щоб вони виховували у колективи комуністичне ставлення до праці і соціалістичної власності. Велику увагу надаємо теоретичній і методичній підготовці пропагандистів, адже від цього багато залежить, чи зможуть во-

ни донести свої знання до слухачів. І це, зрозуміло, адже рівень і дієвість політичного й економічного навчання значною мірою якраз і залежить від загальної підготовки пропагандистів.

Минулий навчальний рік на підприємстві був присвячений поглибленому вивченню актуальних теоретичних і політичних проблем, розроблених XXIV з'їздом КПРС, економічної політики партії. Вдумливими пропагандистами зарекомендували себе старший майстер Б. Шнайдерман, слюсар-складальник М. Отрощенко, головний бухгалтер С. Соколова, начальник ВТК М. Рогов, інженер А. Заславський та багато інших.

Життєвий досвід, глибоке практичне знання виробництва допома-

гає їм доступно викласти найскладніший матеріал, вміло пов'язувати теорію з практикою.

Ось що говорить старший майстер експериментального цеху, пропагандист В. Дехтярьов:

— Наш цех виготовляє оснастку для підприємства. Від нас в значній мірі залежить її довговічність, а також своєчасний та якісний ремонт. Одним словом, ми намагаємося робити все для покращення умов праці робітників безпосередньо на робочих місцях. Все це потребує не тільки практичного досвіду, а й глибоких теоретичних знань. Якраз в цьому і допомагає нам економічне навчання.

Як майстер, я особливо зацікавлений в роботі пропагандиста. Тому що бачу її результати що-

денно. Вже сьогодні більше половини наших слюсарів-інструментальників працюють в рахунок 1974 року. Підвищено якість виробленої продукції. Так, з першого пред'явлення здають продукцію слюсарі-інструментальники І. Діба, П. Прима, а тов. Кривогубенко має навіть особисте клеймо. Чимало заощаджено у цеху матеріалів. Ці питання ми систематично розглядаємо на практичних заняттях за програмою економічного навчання.

Віктор Дехтярьов працює на дослідному підприємстві з 1956 року. Сам в минулому слюсар-інструментальник, він розуміє, як важливо для робітника засвоїти якомога більше знань, як це корисно, щоб постійно зростала його кваліфікація.

Допомагає „Грація“

Яку радість приносить дитина батькам, коли вона красива не тільки своїм внутрішнім світом, але й зовнішністю, коли тіло її пахне здоров'ям і силою, і кожний рух його граціозний, привабливий!

Постійне піклування про гармонійний розвиток, зразкове виховання й високу культуру поведінки дітей — це одне з найважливіших завдань у підготовці до самостійного життя нашого наймолодшого сучасника, майбутнього будівника комунізму.

Важливу роль у цьому покликанні відіграти, окрім батьків і педагогів загально-освітніх шкіл, також і колективи культурно-освітніх закладів, зокрема, Будинків культури.

Мистецтво — ось їх наймогутніший засіб виховання в молоді людській любові до прекрасного.

Навчитися берегти здоров'я, вміти володіти собою у найскладніших життєвих ситуаціях, подібатися товаришам — це теж велике мистецтво, і ним повинна оволодіти кожна дитина.

Добрий почин по залученню дітей сімей членів УТОГ до постійного відвідування Будинку культури з метою зміцнення їх здоров'я, виховання любові до спорту і мистецтва танцю, зробили керівники Херсонського облвідділу УТОГ. З їх ініціативи два місяці тому при обласному Будинку культури створено дитячу школу, якій дано поетичну назву «Грація».

Красиву поставу, спритність, фізичну витривалість, привабливу пластичність рухів тіла, вміння виконувати складні акробатичні вправи, танцювати сучасні балетні танці, словом, усе, що прикрашає людину зовні — ось, що мають винести з собою відвідувачі цієї школи по закінченню курсу навчання. Стати красивими допоможуть їм керівники занять, директор Будинку культури, хореограф Георгій Митрофанович Іванов, та акробат Микола Кирилович Белік.

На сьогодні «Грацію» відвідують 42 учні. Це не тільки глухі, але й чуючі діти робітників — членів нашого Товариства. Таким чи-

ном заняття у цій школі сприяють зближенню глухих з чуючими, розвитку у дітей з втраченим слухом навичок усної мови, вміння читати її з губ.

У перспективі в школу планується набрати 100 учнів.

Для контролю за систематичним проведенням занять створено батьківську раду, члени якої по черзі чергують на заняттях своїх дітей, сліdkують за їх успішністю не тільки в «Грації», але і в загально-освітніх школах.

Для тих дітей, що надто захопилися своєю зовнішністю і починають не встигати у навчанні в масових школах, рада батьків встановила покарання (і воно вишло вдалим!) — відлучення від занять в «Грації» на час доки неvestigаючий учень не одержить після незадовільної гарної оцінки. Поки що такому покаранню підлягали лише три маленькі відвідувачі. Діти охоче погоджуються з рішенням батьків, бо хто ж не хоче стати красивим, витривалим? А те, що заняття в школі «Грація» справді роблять їх такими, діти самі бачать один на одному уже зараз, через два місяці після запису до школи.

Так «Грація» почала впливати на всебічний розвиток дітей.

Батьки добре подбали про своїх малюків, щоб забезпечити їм цікаве і потрібне навчання у цій своєрідній школі. Ми бачаємо це не тільки в тому, що діти не хочуть залишати заняття в «Грації», але і в тому, що в їх розпорядження віддається тричі на тиждень спортзал і спеціально обладнана побутова кімната, де кожний учень має свою шафу, в якій зберігається його особиста спортивна форма. В програмі навчання, розробленій на науковій основі, плануються зустрічі з провідними спортсменами області, спортивні змагання, зокрема, з акробатики.

Вперше учні «Грації» дебютуватимуть на сцені Будинку культури під час святкування Нового року.

А. БАРТКО.

З ПОДВОЄНОЮ ЕНЕРГІЄЮ

З високими трудовими здобутками підходить до фінішу третього, вирішального року п'ятирічки колектив Київського дослідного підприємства. З честю виконавши соціалістичні зобов'язання за одинадцять місяців поточного року, трудівники прагнуть закласти основу для нових виробничих успіхів у наступному році.

Перше місце у соціалістичному змаганні за третій квартал серед підприємств УТОГ — ось оцінка виробничої діяльності колективу.

Кожен на підприємстві dbae про підвищення продуктивності праці, вишукує для нього додаткові резерви. Так, за два роки і одинадцять місяців п'ятирічки раціоналізаторами колективу розроблено нововведення, які дали економічний ефект 44,2 тисячі карбованців. Серед умільців слюсарі П. Телехов, В. Кривогубенко, конструктори В. Криволапов, В. Бруцький.

Дедалі більшого розмаху набирає індивідуальне соціалістичне змагання виробничників за особистими комплексними планами. Вже 219 робітників працюють сьогодні в рахунок 1974 року. Серед них С. Максимченко, Н. Мойсеєнко, С. Галак, Е. Сирота, А. Калинин, А. Згоренко, Т. Барабаш.

Одна з правофлангових, ударниця комуністичної праці Т. Ризник. Вона активна учасниця соціалістичного змагання. Прагнучи збагатити свої знання, підвищити кваліфікацію, робітниця освоїла декілька суміжних професій і зараз може працювати на будь-якій операції складання штепсельних з'єднань ШСВ-20. Завдяки цьому Т. А. Ризник зуміла ввести в дію додаткові резерви і підвищити продуктивність праці.

Успішно виконують зобов'язання і Д. Білик, І. Кундиревич та багато інших. Передовики виробництва вміють якнайбільше взяти від техніки. Вводять в дію все нові резерви, раціонально використовують

робочий час, і завдяки цьому добиваються високого виробітку, який дорівнює 130—135 процентів.

Відомо, що на будь-якому підприємстві бригада — це фундамент колективу, від дієвості якого залежить успішний випуск продукції, виконання виробничих завдань. Робоча бригада дає не тільки виробничий план, — вона формує у його членів високі моральні та громадянські якості. Все це глибоко усвідомлюють бригадири М. Ф. Титаренко та Л. Т. Кивенко, які очолюють відповідно бригади обробки сидінь та штепсельних з'єднань ШСВ-20.

Передові бригади чітко дотримуються ударного графіку, прагнучи успішно завершити вирішальний рік п'ятирічки. Добра організація праці, коли кожен знає наперед, яку роботу буде виконувати сьогодні і найближчими днями, допомогла членам бригади підвищити продуктивність праці порівняно з 1972 роком на 20 процентів.

Велика увага адміністрації, партійної та профспілкової організації приділяється узагальненню досвіду передовиків, зростанню кваліфікації робітників — що являється запорукою підвищення ефективності виробництва.

Незабаром трудівники Київського дослідного підприємства будуть рапортувати про успішне завершення третього року п'ятирічки — запорука тому високі показники праці колективу.

З подвоєною енергією трудяться в ці дні робітники, прагнучи гідно зустріти четвертий рік п'ятирічки. Вже сьогодні передовики підприємства по господарському дбають про наступний рік, зважують всі резерви та можливості колективів цехів та дільниць, приймають підвищені соціалістичні зобов'язання.

Г. ДЯЧОК.

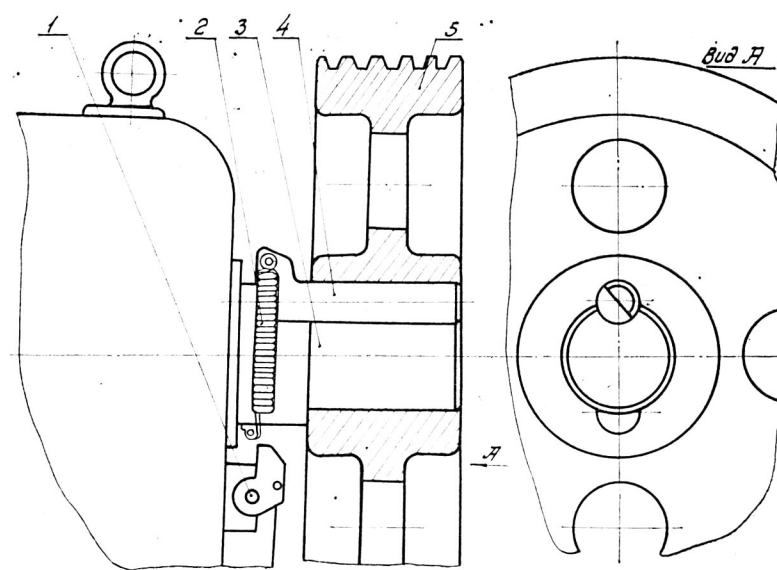
КУТОЧОК РАЦІОНАЛІЗАТОРА

Реконструкція муфти зчеплення кривошипного преса

На Львівському УВП-2 за пропозицією раціоналізатора Б. Галая проведена реконструкція муфти зчеплення кривошипного преса. До реконструкції преса на його кривошипному валу була встановлена пневматична муфта зчеплення. В реконструйованому пресі пневматична муфта замінена механічною (див. мал.).

Електродвигун преса зв'язаний клиноремінною передачею із шківом 5, який знаходиться на кривошипному валу 3. Вал 3 з'єднаний з повзунком преса. В ступиці шківів 5 і на валу 3 під ступицею шківів 5 вифрезеровані повздовжні напівкруглі канавки. При їх співпаданні утворюється круглий отвір діаметром 20 міліметрів.

В канавці вала 3 знаходиться півкругла шпонка 4, яка з'єднана з пружиною 2. Поворотний кулачок 1, який з'єднаний з важелем педалі, утримує шпонку 4 в такому положенні, що шків 5 може вільно обертатися на валу 3. Натиском педалі кулачок 1 повертається і при черговому співпаданні канавок шпонка 4 під дією пружини 2 входить в канавку ступиці

ючи опір пружини 2, виходить із канавки шківів 5, повертаючись в канавку вала 3, і роз'єднує зчеплення шківів 5 з валом 3.

Таким чином, при включеному електродвигуні натиск педалі викликає робочий, а відпускання педалі — холостий хід преса.

ПОПЕРЕДУ ЗАГОТІВЕЛЬНИКИ

Понад одинадцятьмісячне завдання Ужгородське УВП-1 реалізувало кухонних меблів на двадцять тисяч карбованців.

У випуску цієї надпланової продукції є вагомий трудовий внесок і заготовельної бригади, яку очолює М. І. Пирожук. У складі цього виробничого колективу тринадцять чоловік. Одинадцять з них — верстатники, а двоє — підсобні робітники.

Як відомо, процес виготовлення меблів розпочинається із заготовельної дільниці. Сюди надходить деревосировина, пиломатеріали та фанера. Тут верстатники роблять чорнові заготовки, просушують їх, а потім відправляють на інші дільниці для дальшої обробки. Від них в значній мірі залежить ритмічна робота інших виробничих колективів, тому заготовельники прагнуть вчасно забезпечувати їх необхідними деталями.

За зміну бригаді необхідно заготовити 15 найменувань деталей для 76 штук кухонних буфетів, але колектив систематично перевершує це виробниче завдання на 6—8 буфетів більше.

Приклад сумлінного ставлення до роботи, показує колектив його бригадир М. І. Пирожук. На підприємстві Михайло Іванович прийшов у 1956 році і за цей час завоював у колективі УВП-1 авторитет і пошану. За систематичне перевиконання норм виробітку і високу якість продукції, його ім'я занесено до Книги пошани підприємства.

З перевиконанням норм виробітку трудиться також верстатник М. М. Нігулинський. Розкрякуючи фанеру, Микола Михайлович уважно сортує її, адже від його деталей залежатиме якість готових виробів. Зразки самовідданої праці й ошадливого використання деревосировини показує верстатник Микола Бердалик. З вогником працюють також молоді робітники Микола Смик та Василь Онисько.

За високі виробничі показники заготовельна дільниця вже неодноразово виходила переможцем у соціалістичному змаганні серед колективів підприємства.

Г. СИДОРЕНКО.

— Заняття можна вважати вдалими лише тоді, коли у обговоренні важливих питань беруть участь всі слухачі, — продовжуючи свою думку, говорить Дехтярьов, — ми вважаємо, що активні форми навчання — найкращий засіб проти пасивності окремих слухачів. Тому намагаємося привити робітників до конкретності, діловитості. Мабуть тому найбільшою популярністю під час навчання прийнято у нас метод практичних занять. І можу запевнити, що на таких заняттях байдужих немає, особливо, коли мова заходить про конкретні виробничі питання, про те, який вигляд повинно мати робоче місце кожного, цех, дільниця. І це зрозуміло, адже можна з піднесенням розповідати про величчя будови та економічний прогрес, не помічаючи, як на своєму підприємстві є якості недоробки.

Цілком зрозуміло, чому пропагандисти підприємства вважають

практичну форму занять, як найбільш доцільну. Ось, наприклад, у цеху РПУ було проведено практичне заняття на тему: «Завдання цехів та бригад у виконанні взятих соціалістичних зобов'язань». У активному обговоренні цієї теми взяли участь робітники цеху, слюсар-складальник М. Галкіна, регулювальниця Е. Стедуріна, монтажниця С. Марченко, слюсар-ремонтник І. Каневський.

Робітники вносили конкретні пропозиції. Ділилися досвідом, розповідали про особисті методи праці, прагнучи зробити їх здобутком всього колективу.

Слід відзначити, що для слухачів не тільки на підприємстві проводяться практичні заняття. Часто члени колективу виїжджають на споріднені підприємства Києва, відвідують Виставку передового досвіду народного господарства УРСР. Так, багато чого, запозичили слухачі на Броварському пласт-

масовому заводі, на «Торгмаші», на заводі «Точелектроприлад». Це, безперечно, має велике значення, адже слухачі мали змогу подивитися на роботу інших колективів, перейняти досвід, щоб потім застосувати найкраще на рідному підприємстві.

«Від слухача — до пропагандиста» — під таким девізом працюють всі ланки навчання на підприємстві. Активними слухачами показали себе майстри різних цехів Р. Брехман, І. Барздуха М. Спитковський та багато інших. Можна з впевненістю сказати, що незабаром вони й самі стануть досвідченими пропагандистами. Запорука тому — їх активність, прагнення глибоко розібратися у факторах підвищення ефективності виробництва і удосконалення управління, поліпшення господарювання і розвитку соціалістичного змагання.

Так, на Київському дослідному підприємстві робиться багато в

економічному та політичному навчанні. Але, на жаль, не все враховується. І тим більше прикро, що якраз те, що може допомогти пропагандистам у їх роботі, а також слухачам, не використовується. Наприклад, на підприємстві не обладнано куточок техніко-економічних знань. А якраз тут і можна було б розмістити діаграми економічного розвитку країни і самого підприємства. Не обладнані і стенди «На допомогу слухачам і пропагандистам», «На допомогу пропагандистам економічного навчання» та інші. Адже саме вони повинні бути насичені різноманітною інформацією про діяльність цехів та всього підприємства в цілому. Тим більше, що матеріали розміщені на стендах, зможуть дати можливість пропагандистам і слухачам глибше зрозуміти політику партії.

Як недолік, слід відзначити й те, що на початку навчального ро-

ку не був проведений опит пропагандистів та слухачів. Мета такого опиту зрозуміла — удосконалення форм і методів викладання матеріалу пропагандистами. В свою чергу це б допомогло партійному бюро розробити заходи, спрямовані на удосконалення політичного та економічного навчання в 1973—74 навчальному році.

Важливість підвищення ефективності політичного та економічного навчання безперечно, тому згадані упущення слід якнайшвидше виправити.

Т. ПРОХОРЧУК.

НАШЕ ЖИТТЯ 3

Субота, 15 грудня 1973 р.

ПЕРВЫЙ СНЕГ

Приход зими значителен и строг
И красотою поражает снова;
Как чистый лист, пока
еще без строк
Лежит земля и ждет большого
слова.
Будь осторожен, если и велик,
И не во зло употреби свободу.
Бросать на белый лист незрелый
стих
Не торопись безвременью в угоду.

Снежинка села на ресницу,
Светла, причудлива, легка.
Она, как маленькая птица,
Летела к нам издалека.
Она, видать, узнать хотела,
Как жизнь идет в другом краю.
Устала, на ресницу села,
И отдала мне жизнь свою.
Н. НЫРОВ.

ЧИЛИ

Чили! Имя нежнейшее это
Дал весною тебе соловей.
Где выходишь из волн на рассвете,
Красоте удивляясь своей.
Чили! Берег озоновой пыли!
Из души вырывается крик:
Лижет раны кровавые Чили
Океана соленый язык.
В Ла-Монедо снаряд разорвался,
День рассыпался битым стеклом
До последнего вздоха сражался
Президент на посту боевом...
Люди добрые! Как же случилось,
Что сам дьявол поджег динамит,
Что высокое солнце затмилось —
Сальвадор Альенде убит?!
Он отдал все богатства народу,
Чтоб в долинах цвели города,
Чтоб земля, рудники и заводы
Век служили бы людям труда.
Из какой же проклятой могилы
Хунта выползла в злобе слепой,
Поползла черной лапой по Чили,
Пожирая и мир, и покой?
Днем тревожным и ночью

бездушной
Хунта крутит свой злой праган,
Небосвод — за решеткой

чужбиной,
Реки крови текут в океан.
Чили! Скоро начнется работа —
Станет страшно твоим началом.
Приготовься к борьбе, патриоты,
Стиснув зубы, не спят по ночам.
Мир взводнован дедами твоими,
Он мятежников подлых клеймит,
Повторяет Сальвадора имя
И созвучья Неруды твердит.
У прибоа окрасилась кровью
Голубая полоска земли...
Шлем туда мы с теплом

и любовью
Наших братских сердец корабли!
С. АБАЗИН.

СЛІДАМИ ВИСТУПІВ «НАШОГО ЖИТТЯ»

„НУ, ЗАЯЦ, ПОГОДИ!“

Під таким заголовком в номері № 43 за 27 жовтня цього року в газеті був надрукований критичний матеріал на адресу адміністрації Кіровоградського Будинку культури. В ньому, зокрема, йшлося про те, що спортивні майданчики будинку культури, територія загарцані вугіллям та бухтами дроту, а на дверях Будинку культури неві-

На фото: одеський спортсмен Ілля Черчес у перерві між тренуваннями.

ГОСТИННІСТЬ ЖИТОМИР'ЯН

Колектив Народного самодіяльного театру Львівського Будинку культури здійснив творчу поїздку по обміну досвідом до міста Житомира.

Гості показали триактний музичний спектакль «Поцілунок Чаріти» (режисер О. Корковидов).

Житомиряни тепло і гостинно зустріли наш колектив. Після спектаклю для нас був організований «Голубий вогник», на якому в дружній обстановці гості і господарі обмінялися досвідом роботи, виступили з різноманітними номерами своєї самодіяльності, поділилися планами на майбутнє.

Львів'яни вдячні господарям за теплоту, увагу і гостинність. Чекаємо житомирських друзів у Львові наступного року.

М. МАТУЛЬСЬКА.

НЕЗАБУТНЯ ПОЇЗДКА

Адміністрацією та профспілковою організацією Вінницького УВР на початку грудня була організована груповою поїздкою ветеранів і передовиків підприємства на екскурсію до столиці нашої Батьківщини — Москви. В Москві до наших послуг надали два автобуси і екскурсоводів.

Багатьом з нас в столиці прийшлося побувати вперше, від чого враження були ще більш хвилюючі. Нам гостинно показали історичні і пам'ятні місця, познайомилися з новобудовами столиці, ми відвідали Червону площу і мавзолей В. І. Леніна. Побачення з нашим великим вождем для нас було надзвичайно хвилюючим і незабутнім.

Ми були свідками того, як тисячі людей ішли до Леніна, несучи йому свою шану і любов. Затамувавши подих, ми вдвигалися в дороге обличчя, щоб назавжди зберегти його в своїй пам'яті, в серці.

Після відвідання мавзолею Леніна ми пішли вшанувати пам'ять героїв революції і партійних діячів, похованих біля Кремлівської стіни.

Додому поверталися схвилювані, повні глибоких вражень. Всю дорогу обговорювали побачене, і кожному зіграв серце образ В. І. Леніна, творця першої країни соціалізму.

Н. ШЕЛЕШКО.

В ЧОМУ СЕКРЕТ УСПІХУ?

Справжнім культпрацівником вважається той, хто вміє не тільки захоплювати масу, а й вести її за собою. До таких людей належить культпрацівник Донецького Будинку культури Биковська Раїса, випускниця Курсової бази УТОГ. Невтомна на вигадки, весела, вона робить все, щоб вогник Будинку культури мав до себе більше відвідувачів.

Безперечно, що професія клубного працівника нелегка. Бувають випадки, коли окремі працівники втрачають інтерес до своєї спеціальності і, злякавшись труднощів тікають.

Тільки сильному і закоханому в свою справу по плечу ця ноша. Теперішню молодь важко чим-небудь здивувати. Тому-то іноді й ходять поруч з нею нудьга і, потрапивши в таке становище, в окремих бійців культурного фронту мимовільно руки опускаються, тим паче, коли всі спроби знайти з цього вихід, марні.

А Раїса разом з радою Будинку культури стала шукати, експериментувати, випробовувати різні форми роботи, які нарешті й допомогли їй знайти стежину до людських сердець.

Після довгих пошуків нарешті прийшло рішення. Позаду години підготовчої роботи і ось, нарешті, оголошено молодіжний вечір «Ну-мо, хлопці!»

На превеликий подив організаторів, відвідувачів прийшло більше, ніж сподівалися. Всіх привела цікавість: що ж нарешті запропонують новачки в культзакладі? І сподівання відвідувачів були оправдані. Вечір, організований Р. Биковською, пройшов вдало, байдужих не було, де й поділялись цікавості. Всім хотілося позмагатися у кмітливості, силі, ловкості. І вечір пройшов вдало — свідченням тому зацікавленість, підтримка і гучні оплески глядачів, які нагороджували вдалі виступи, разом з тим щиро переживаючи окремі невдачі.

У нас уже стало добрим правилом, організовувати молодіжні вечори. Раїса Биковська з своїми помічниками завжди шукає, щоб показати щось цікаве, зате кожний вечір приносить щось нове, саме йому властиве.

А там, де поживалення в культмасовій роботі — немає місця для нудьги.

Г. КИР'ЯЗЕВ.

доту на згаданій території. Зараз проводяться заходи по звільненню спортивних майданчиків від вантажів. Замовлена відповідна документація, заключений з підрядником договір на ремонт спортивних майданчиків.

За відсутності сторожової охорони в нічний час Будинку культури обладнаний сигналізаційною системою. Працівникам Будинку культури вказано на необхідність постійного нагляду за зовнішнім виглядом Будинку культури.

ВАЛЕРІЙ РУХЛЕДІВ — ЧЕМПІОН СРСР З ДЗЮ-ДО

Понад сто борців відстоювали чемпіонське звання СРСР з дзю-до на татамі (жорстких солом'яних килимах салатного кольору) в Київському Палаці спорту.

У поєдинках борців найбільш хвилюючими були зустрічі спортсменів у важкій та напівважкій вагових категоріях.

У цьому чемпіонаті взяв участь і член Українського товариства глухих одесит Валерій Рухледів (напівважка вага). За двадцять секунд до закінчення фінального поєдинку Валерій Рухледів, блискуче виконавши задню підсічку, кинув суперника тбілісця Аміра Музаєва на спину і отримав чисту перемогу.

На цьому чемпіонаті Валерій Рухледів завоював вперше чемпіонське звання з дзю-до у напівважкій ваговій категорії.

Спортом, боротьбою В. Рухледів займається з 1961 року. Тринадцятирічним хлопчиком він вперше переступив поріг спортзалу «Спартак» в Одесі. Довгі роки тренував Валерія тренер А. Матюшенко.

Валерій Рухледів — призер двох чемпіонатів Європи по дзю-до, чемпіон країни і дворазовий чемпіон Олімпійських ігор глухих спортсменів по самбо.

На чемпіонаті в Києві Валерій Рухледів одержав золоту медаль першого чемпіонату Радянського Союзу по дзю-до.

ДЕВІЗ КВН:

„ВІД 20 ДО 60!“

НЕЩОДАВНО у Павлограді відбувся цікавий вечір.

«КВН-73» — клуб веселих та винахідливих почав свою роботу. Цей вечір став знаменною подією в культурному житті членів нашого Товариства. І головне, дав можливість залучити до участі в ньому велику кількість людей.

Сценарій підготував колектив науково-методичного кабінету УТОГ. Під час підготовки сценарію були враховані запити та інтереси відвідувачів районних Будинків культури. Сценарій було вчасно надіслано командам-учасникам зустрічі веселих та винахідливих.

Приємно відзначити з яким ентузіазмом та старанністю приступили команди Павлограда та Дніпродзержинська до підготовки вечора.

Звичайно, як це буває часто при підготовці таких масових заходів, не все йшло рівно. До того ж, команда Павлограда не мала досвіду у проведенні «КВН». На допомогу павлоградцям прийшла інструктор облівіділу П. Десятьська. Вона дала організаторам потрібні рекомендації, допомогла в придбанні костюмів.

В зв'язку з тим, що павлоградці пов'язали свій виступ зі сценками з життя моряків, їх команду консультував колишній капітан першого рангу П. С. Дацюк. Багато нового дізналися члени команди «Дружба» про життя та традиції радянських моряків. Це позначилося і на привітанні команди і на запитаннях-жартах.

Що ж до команди «Прометей» з Дніпродзержинська, то вони не вперше беруть участь у таких заходах і мають вже певний досвід.

І ось нарешті настав день проведення вечора.

Сцена Павлоградського Будинку культури шахтобудівників прикрашена емблемами команд, яскравими плакатами, транспарантами.

Щірі оплески присутніх викликала своєрідна емблема павлоградців. На ній був зображений рятувальний круг з красномовним написом — «Дружба». Вечір ще не почався, а глядачі вже голосно сміялись, оцінюючи тонкий гумор павлоградців. Серед болілиників миттю з'явився плакат — «Спасіння потоплюючих — справа рук самих потоплюючих».

Відкривається завіса. На сцену під тривалі оплески присутніх виходять команда Павлограда «Дружба» і команда Дніпродзержинська — «Прометей». Очолюють команди слюсар Павлоградського хімзаводу Володимир Хорош та ударник комуністичної праці, вантажник Дніпродзержинського хімкомбінату Микола Кошовий. У кожну команду входило по вісім чоловік. Більшість з них не тільки веселі та винахідливі, але й справжні майстри своєї справи, передо-

вики виробництва. Це ударники комуністичної праці В. Чумак, М. Гринь, О. Белова, І. Лижарьов, Л. Бакумець та інші.

В невимушеній обстановці проходив вечір. Команди-учасниці змогли встановити тісний контакт між сценою та залом. Іноді ігрові ситуації зав'язувалися не тільки між командами-учасницями, але й між болілиниками. Вони жваво обмінювалися плакатами, транспарантами, жартами.

Привітання команд змінювалися розминками, конкурсами, номерами художньої самодіяльності. Запам'яталися присутнім сценки у виконанні учасників драматичного гуртка Павлоградського Будинку культури. М. Гринь, О. Біловол, В. Хороша.

Слід вказати, що номери в їх виконанні відзначаються справжньою майстерністю і свідчать про небачені здібності.

Хотілося б згадати й чудовий виступ Василя Семеновича Чумака, який, не зважаючи на досить похилий вік (йому далеко за 50!), блискуче зіграв доручену йому роль кухаря. Кожний його вихід викликав щирий сміх у залі і бурхливі оплески.

До речі, думається, що почин павлоградців залучати до таких молодіжних заходів людей старшого віку набуває поширення. Досить сказати, що середній вік членів павлоградської команди дорівнює... 40 років! Але це не позначилося на рівні виступу команди. І хоч в Павлограді вперше проводиться «КВН», але саме команди «Дружба» жорі присудило перше місце, а команді молоді Дніпродзержинська довелося поступитися першістю.

Приклад павлоградців свідчить про те, що заходи, які проводяться в культурних закладах нашого Товариства не слід розподіляти за віком. Людські властиві стремління до гри, в якому б віці вона не знаходилася. Адже гра робить її завжди молодію, життєрадісною.

Цікавий, змістовний та пізнавальний вечір провели члени УТОГ Павлограда та Дніпродзержинська. Девіз: «Від 20—до 60» виправдав себе. Проведення подібного заходу гідне поширення. І думається, що в недалекому майбутньому воно набуває масового характеру, що позначиться в свою чергу на рівні культосвітньої роботи обласних та районних будинків культури нашого Товариства.

Л. ПОПЕНКО,
методист науково-методичного кабінету клубної роботи УТОГ.

Редактор О. БОРИМЧУК.

Наша адреса: 252024, м. Київ-21, Кривський спуск, 18—20
телефон 93-395-27.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВІ-3, зам. 1929—5000. 73 р.